

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	17XCdo/83/2016
Identifikačné číslo spisu:	3112225380
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3112225380.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, konajúca prostredníctvom svojho konateľa, advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., proti žalovanej: Q., za ktorú koná F., so sídlom I., o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14C/235/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/509/2015-202 zo dňa 07. júla 2015, takto

rozhodol:

I. Dovolaní a o d m i e t a.

II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 14C/235/2012-157 zo dňa 06. mája 2015 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 20 eur za podané odvolanie podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej „zákon č. 71/1992 Zb.“), v lehote 10 dní od doručenia uznesenia. Súd žalobkyňu poučil, že ak poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 6Co/509/2015-202 zo dňa 07. júla 2015 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyni vznikla podaním odvolania poplatková povinnosť v súlade s ustanovením § 2 ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 1 a ods. 2 a § 18ca zákona č. 71/1992 Zb. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobkyne, že v danom prípade je konanie vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa zákona č. 71/1992 Zb. Zdôraznil, že vznik poplatkovej povinnosti žalobkyne za podanie odvolania je potrebné posúdiť podľa právnej úpravy účinnej v čase podania odvolania. S poukazom na ustanovenie § 6 ods. 2 veta prvá a druhá zákona č. 71/1992 Zb. v súvislosti s § 18ca zákona č. 71/1992 Zb. by žalobkyni nebolo možné uložiť povinnosť zaplatiť poplatok za odvolanie len v prípade, ak by toto bolo podané pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z. teda pred 01. októbrom 2012. V predmetnej veci však žalobkyňa preukázateľne podala

odvolanie už za účinnosti zákona č. 71/1992 Zb. v znení zákona č. 286/2012 Z. z. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalobkyne, že napadnuté uznesenie neobsahuje odôvodnenie, ku ktorej uviedol, že rozhodnutie je vecne správne, jednoznačne a nepochybne z neho vyplýva aká poplatková povinnosť a komu je uložená, v akej výške a na základe akých ustanovení zákona č. 71/1992 Zb.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, tvrdiac, že súdy jej odňali možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.). Odvolaciemu súdu vytkla prekvapivosť jeho rozhodnutia, ktorá mala byť daná tým, že dovolaním napadnuté uznesenie popiera doterajšiu konštantnú judikatúru a je v rozpore so zákonom a ústavnou úpravou. Navrhla napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a súčasne si pre prípad úspechu uplatnila náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) najskôr skúmal, či podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci (vo veci týkajúcej sa uloženia povinnosti zaplatiť súdny poplatok 20 eur za podané odvolanie), aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolaťelom. Ako príklad dovolací súd uvádza konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 4Cdo/266/2014, 6Cdo/219/2014, 6Cdo/221/2014, 6Cdo/253/2014, 6Cdo/278/2014, 6Cdo/279/2014, 7Cdo/398/2014 a 8Cdo/220/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých tá istá žalobkyňa vystupovala v procesnom postavení dovolaťela), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. v znení účinnom od 01. januára 2015 dovolací súd už ďalšie dôvody neuvádza.

So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p. a žalovanej náhradu trov tohto konania nepriznal, keďže jej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.